

Jeg synes, sagen er lille, og at man burde lade den ligge. Jeg synes ikke, at det tjener regeringen til ære, at den blander sig i den danske model.

Men så er der en ting, jeg godt vil spørge efter, for det her er jo et meget centralt punkt, hvis nu regeringen gerne vil have, at den enkelte medarbejder og arbejdsgiveren kan aftale deltid. Det er der mange, der gør i dag, der så har en ret til at få supplerende understøttelse. Men den er jo begrænset af 52 uger inden for 72. Og hvad sker der med de folk? Ja, de bliver fyret. Efter de har været på understøttelse i 52 uger og har arbejdet på deltid, så bliver de fyret.

Jeg tror, der er masser af lønmodtagere, der synes, at det er et større problem end det, regeringen forsøger at løse her, som ikke er et eksisterende problem.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, jeg gerne vil kæmpe for, er at hjælpe det enkelte menneske til at kunne indrette sit liv, sådan som den pågældende selv ønsker.

For mig er det ikke afgørende, om det er mange mennesker, der kommer i klemme, eller om det er få mennesker, der kommer i klemme. Det er jo en simpel retfærdighedshandling.

Tallet på de 6 pct. vedrører de direkte overenskomster. Derudover foreligger der en hel del andre aftaler på virksomhederne, f.eks. at deltidsbeskæftigelse kun er noget, man kan anvende for nyansatte osv., osv. Der findes sikkert et hav af bestemmelser på det her område.

Men jeg betragter det som en hæder for mit virke, at det, der står som overskrift over de ting, jeg foretager mig, er, at det er af hensyn til det enkelte menneske, som kommer i klemme i systemet, og som jeg meget gerne vil give en mulighed for at kunne indrette sig, sådan som man selv ønsker.

Kl. 15.15

Jeg bliver hånet for, at der er ideologi i det her forslag. Svaret må være: Ja, det er der så! For det er det enkelte menneske, det drejer sig om her, snarere end en eller anden fagforening, en eller anden organisation eller en eller anden arbejdsgiverforening. Der må jeg sige, at der banker mit hjerte altså mere for det enkelte menneske.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jamen den tror jeg godt jeg vil være med på, for mit hjerte banker også for det enkelte menneske.

Så vil jeg godt spørge beskæftigelsesministeren, om han ikke kan være enig i, at årsagen til,

at der netop er aftaler på arbejdsmarkedet – overenskomstforhandlinger, lokalaftaler osv. – er, at det netop er en beskyttelse for den enkelte medarbejder mod dårlige arbejdsgivere, som vi jo alle sammen ved findes rundt omkring i landet.

Er ministeren ikke bekymret for, at netop den type arbejdsgiver, som måske ikke kan rose sig af at være god, vil udnytte den her lov, så man vil tvinge nogle ned i tid, så de ikke kan få en løn, de kan leve af, og at det netop skal være måske den enlige mor eller den, der er dårligst uddannelsesmæssigt funderet på arbejdsmarkedet?

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes da, det er fint, at ministeren også selv er glad for de initiativer, regeringen tager. Men jeg synes bare, jeg lige mangler at finde ud af, hvor langt det rækker.

Det, jeg ved omkring a-kasse-lovgivningen, er, at muligheden for at få supplerende understøttelse kun er 52 uger inden for 70 uger. Så det, ministeren gør, er altså at fremsætte et lovforslag, hvor der er en begrænset varighed på 52 uger, fordi der er den blokering.

Så spørger jeg efter: Er det så en regel, man vil fjerne, for det bliver jo et frihedsproblem for den enkelte, at man ikke kan fortsætte på deltid ud over de 52 uger? Og hvad har man i øvrigt tænkt sig at gøre ved det, for det må være et reelt problem?

Men det forholder sig måske sådan, at de folk, der bliver tvunget delvis ned i tid, ved at man laver den her aftale, fordi man udstyrer arbejdsgiveren med en ret, slet ikke kan få supplerende understøttelse?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg håber, at jeg med tiden, hvis jeg får lov at være her i Folketinget længe nok, pædagogisk vil være i stand til at udtrykke mig klarere, end jeg har været indtil nu.

Dette forslag er ikke en ret for arbejdsgiveren til at tvinge lønmodtageren på deltid. Dette lovforslag handler om, at en lønmodtager og en arbejdsgiver i fællesskab kan aftale det. Der er varetoret for begge parter. Arbejdsgiveren kan afslå anmodningen, lønmodtageren kan afslå anmodningen. Derfor er det jo så enkelt, som det overhovedet kan være i den her sag.

Jeg bliver så hele tiden spurgt om det her indgreb i parternes aftaler på arbejdsmarkedet. Jo,